

Anhang B

til

1851. Rigsdagstidenden. № 33.

Anden Session. — Udvalgenes Betænkninger.

(Forts. af Betænk. ang. Statsrev. Valg.)

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det maatte ansees hensigtsmæssigt at meddele Statsrevisorerne en egentlig Instrux, hvor efter de under deres Arbejde ville have at rette sig, har det ikke kunnet undgaae vor Opmærksomhed, at en saadan Instrux, naar den skal indeholde mere end de Forfrister og Regler, der ligefrem følge af Statsrevisorernes Stilling og det dem ifølge Grundlovens § 53 overdragne Hverv maatte tage Hensyn til en Mængde Punkter, om hvilke det ikke vil være muligt at have nogen bestemt Mening, og endnu mindre at kunne fastsætte en bindende Regel, førend Erfaring har godtgjort, hvad der i saa Henseende, under de bestaaende Forhold og navnlig med Hensyn til Organisation af den hos os bestaaende Regnskabsform og administrative Revision, er udførligt og opnaaeligt. Men vi kunne ikke andet end ansee det overflødig, at give Statsrevisorerne en Instrux, der indskrænker sig til at indskærpe dem det, hvad der maa antages at være selvfølgeligt: at de samvittighedsfuldt og nøie have at gennemgaae og undersøge Statsregnskabet, og at paasee, at intet Beløb, som burde være kommet Statskassen tilgode, er ubeladt eller formindsket, samt at intet Beløb er indkommet, der ikke har sin Hjemmel i Grundloven eller andre Bestemmelser; eller at ingen Udgift imod eller udenfor Finantslovens Bestemmelser har fundet Sted; eller hvorvidt de stedfundne Udgifter have været fornødne eller hensigtsmæssige, samt hvorvidt de opførte Indtagter under de givne Forhold ikke kunde have naaet et større Beløb. Alt dette, ligesom at Statsrevisorerne have at paasee, om Statskassens Forbringer, som Forstud, Ublaar, Renter, Re-

stancer, Ansvarssummer, Beholdninger m. v. ere overførte fra det tidligere Aars Regnskab samt om de i rette Tid og paa rette Maade inddrives, forekommer os nemlig at være saa selvfølgeligt og saa ligefremt at ligge i Statsrevisorernes Udvalgsbestemmelse ifølge Grundlovens § 53, at vi, som sagt, maae finde det overflødig at indskærpe dem dette i en Instrux. Vel vide vi, at netop disse Bestemmelser udgjøre en væsentlig Deel navnlig af den Instrux, som er givet de norske Statsrevisorer under 12 September 1845, men vi have derfor dog ikke kunnet overbevise os om, at Tiden allerede nu skulde være kommet til at affatte en egentlig Instrux for Statsrevisorerne, og at det ikke skulde være mere hensigtsmæssigt at opsætte dette, indtil Erfaring har vist, hvorledes den administrative Revision lader sig bringe i det rigtige Forhold til den Revision, som Statsrevisorerne grundlovmæssigen have at udøve, og indtil disse, tildeels støttende sig til denne Erfaring, selv kunne gjøre Forslag til en saadan Instrux. Derimod maae vi ansee det for aldeles rigtigt og endog nødvendigt, at foreskrive Statsrevisorerne nogle Regler for at sikke deres Arbejdes tilbørlige Fremme og en hensigtsmæssig Forretningssgang.

I Overensstemmelse med det saaledes Udvalgte, og da vi ere enige i, at Thinget stadfæfter den tredie af de Resolutioner, der blev taget i Folkethingets Møde den 21de Juni 1850, at der bør gives Statsrevisorerne et passende Arbejdslocale med Varme, Lys og Bud i Rigsdagens Forsamlings-Local og Afgang til Afbenyttelse af Bogsamling, Archiv o. s. v., foreslaae vi Thinget at tage følgende Resolutioner: